

ikke have omtalt denne Side af Sagen, uaar det ærede Medlem ikke havde afbrudt mig, men naar den ærede Ordfører for Mindretallet staar og lover, at en saadan Bevilling nok skal komme, naar blot Ministeren siger ja, saa har han jo ikke Spor af Grund til at love det, for det kan han jo ikke holde. Naar vi ere imod Sagen, ere vi det, fordi det er vor Overbevisning, at vi ikke bør give Penge hertil, at vi have Penge at bruge andre Steder til bedre Ting end dette. Derfor er det, at Finansudvalget har været enigt om denne Sag, kun i Aar er der et Mindretal paa 3 Medlemmer paa den anden Side. Det var det, som gav mig Anledning til mine Bemærkninger, fordi jeg syntes, at det ærede Medlem var lidt uretfærdig mod den ærede Minister ved sit Angreb. Saa var det, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds gav mig Anledning til at gøre den Sidebemærkning, at jeg er fuldstændig overbevist om, at dersom han og hans Fører, det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), i Dag havde staaet indenfor Venstrereformpartiet, havde de ogsaa været sammen med os om denne Sag, ligesom de pleje. Naar det ærede Medlem vil have Ærlighed og Sandhed og Sandhed rent ud af Posen. . . . (Alfred Christensen: Saa kommer jeg ikke til Dem!) Ja, det kan jeg nok forstaa, thi det faar det ærede Medlem Bevis for, at naar han kommer med *sin* Sandhed, kommer han galt afsted. Jeg kan saa udmærket forstaa, at det ærede Medlem ikke kommer til mig, for saa kunde det være, at Sandheden blev set fra en helt anden Side, end naar det ærede Medlem faar Loy til at gaa paa egne Veje. Altsaa, jeg siger, at jeg er overbevist om, at i denne Sag vil det store Flertal i Finansudvalget anbefale, at vi ikke henvise den, og skulde den blive henvist, er jeg i højeste Grad i Tvivl, ja, jeg er endogsaa overbevist om, at dette Flertal i Finansudvalget, som staar paa dette Standpunkt, ikke i dette Tilfælde vilde være med til at give en Bevilling. Thi hvis det vilde det, saa var der jo ikke Spor af Grund til at sætte sig mod Andragendet. Saa maatte det være enigt med det ærede Medlem om, at vi godt vilde give en saadan Bevilling. Jeg anbefaler derfor at følge Flertallet og ikke henvise Andragendet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klaussen) var meget mis-

fornøjet med mine Udtalelser angaaende Andragendet fra Studentersamfundet. Det ærede Medlem fordelte de Grunde, der vare fremførte for og imod Sagen, saaledes, at alle de gode Grunde vare fremsatte af det ærede Medlem, medens der af mig var fremsat en Række almindelige Talemaader. Ja, det er jo kun det sædvanlige, der saa ofte høres her i Salen, at det ærede Medlem og hans Partifæller tilkende sig selv samtlige gode Grunde, medens alt, hvad de høre fra deres Modstandere, erklæres for kun at være Talemaader. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds paastod, at jeg slet ikke havde givet nogen Grund for Ministeriets Standpunkt, og han kunde slet ikke forstaa dette Standpunkt. Ministeriets Standpunkt er kort og godt dette, at man ikke finder, at man kan yde eller bør søge at skaffe Bevillinger til at yde Foreninger Tilskud til Anskaffelse af Undervisningsmateriel. Og jeg erindrede om, at dette Standpunkt vandt enstemmig Tilslutning i Samlingen 1902—03 og lige saa enstemmig Tilslutning i Samlingen 1903—04. Ministeriets Standpunkt har altsaa været det samme, siden Andragendet første Gang forelaa i 1902, og dette Standpunkt har i de to følgende Aar vundet enstemmig Tilslutning i Finansudvalget og her i Tinget. Det eneste ny, der derefter er fremkommet, er, at der i Aar er 3 Medlemmer af Finansudvalget, som foreslaa Andragendet henvist til Ministeren, medens de samme Medlemmer de to foregaaende Aar have staaet paa det modsatte Standpunkt. Men fordi de tre Medlemmer nu i Aar have skiftet Standpunkt i denne Sag, ligger der dog virkelig ikke for mig, saaledes som det ærede Medlem forlanger, nogen Nødvendighed eller Forpligtelse til at fremkomme med ny Motiver og ny Bevæggrunde. Jeg staar simpelt hen paa det samme Standpunkt som hidtil, og som de foregaaende Aar havde almindelig Tilslutning ogsaa af Forslagsstillerne, og rokkes ikke her fra, blot fordi 3 Medlemmer i Aar have stillet sig paa anden Maade end før i denne Sag.

Alfred Christensen: Den ærede Ordfører var øjensynlig himmelglad-jublende, fordi jeg afbrød ham og gav ham Lejlighed til et af hans sædvanlige raske Tapperhedsudfald. Men det ærede Medlem gik jo helt uden om min Afbrydelse. Det ærede Medlem har hørt, hvad jeg sagde, da jeg afbrød ham; det ærede Medlem gjorde gældende, at om Ministeren nu